

יום ו', כ"ז באלול תשע"ו (30 בספטמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

הרב לאו (האב) - פעם דרש את עניין הפעלים בפסוקי התורה על אודות הבהמות הטמאות לעם ישראל (ר' ספר ויקרא פרק י"א, פסוקים ד', ה', ו').
רשום שם הביטוי "להפריס פרסה" ב-3 הזמנים: הווה, עתיד וזמן העבר בהתאמה. באנלוגיה, הסביר הרב לאו שעד שלא מכירים אדם (אני חושב שהוא התכוון ליהודי, אך יכול להיות שהיחס הוא לכל אדם) לפני ולפנים - לא רק מה שרואים בו היום אלא מאין הוא בא, מה עבר עליו בחיים ומהו עתיד להיות - אין לקרוא לו או להתייחס אליו כטמא.

שיעור חזק וממש לא קל ליישם אותו, במיוחד במישור האישי...

~~~~~

נפטר השבוע מר **שמעון פרס**, מי שהיה מעורב בכל נימי נשמתו בחיי העם והארץ לרוב שנות חייו הציבוריים, עד לבחירתו לנשיא המדינה ה-9. עמדותיו הפוליטיים השתנו לא מעט במשך שנים אלה, והדור הצעיר אינו מכיר דיו את תרומותיו הכבירים למדינת ישראל. אחד ההישגים הגדולים בתחום

הכלכלה היה "**לעצור את האינפלציה הדוהרת** בשנות ה-80 הראשונות. האינפלציה צנחה באחת בזכות שיתוף הפעולה בין ראש הממשלה שמעון פרס (המערך) לשר האוצר יצחק מודעי (הליכוד).

(מימין): שר האוצר יצחק מודעי, שמעון פרס ויו"ר ההסתדרות ישראל קיסר, 1984.

הלווייתו של מר פרס יוצאת היום בבוקר, יום ששי, בכ"ז באלול - 23 שנים ליום שבו חתמו על **הסכמי אוסלו** ראשי 2 מדינות - ישראל וארה"ב - עם ראש הארגון להשמדת ישראל, אש"ף.

למי שיש לו תחושות מעורערים על אודות הנפטר, מוטב לזכור כי בדיוק בימים אלה אנו בהכנות לקראת **יום הדין**, יומיים של ראש השנה. בהם אנו ממליכים את הקב"ה כמלך כל העולם. מוטב גם לזכור, כפי שכתוב בפיוט מרטט הלבבות, "**ונתנה תוקף**" כי "**וכל באי עולם יעברון לפניך כבני מרון**".

"מקלות מים רבים--אדירים משפרי-ים אדיר במרום ה'." [תהלים צ"ג 4]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום ששי בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 18 ¹⁵	(י-ם): 17 ⁵⁸	(ת"א): 18 ¹⁴	(חיפה): 18 ⁰⁵
צאת השבת	(ב"ש): 19 ¹²	(י-ם): 19 ⁰⁹	(ת"א): 19 ¹¹	(חיפה): 19 ¹¹

יום נעים ושבט שלום ומבורך!

פרשת השבוע: "**נצבים**" [דברים כ"ט 9 - ל' 20]

הדף מוקדש לפדיון נפשם של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה לכל חולי ישראל

יום ו', כ"ז באלול תשע"ו (30 בספטמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

וכן מובאים בתלמוד [שבת קכ"ז:] כמה מעשים שממבט ראשון נראו כרעים מאוד, אבל אותו אדם שראה את המעשים הללו התגבר על יצרו ופרשם באופן חיובי למרות שפירושו היה נראה לכאורה כלא הגיוני, ולבסוף התברר שאכן פירושו החיובי היה נכון. **ועליו אמרו חכמים, שבזכות זה שדן את חבירו לכף זכות, גם בשמיים ידונו אותו לכף זכות.**

וככל שהאדם יותר צדיק, כך צריך יותר להתאמץ לדון אותו לכף זכות. ועל כך נענשה מרים הנביאה ע"ה, שלא דנה את משה רבנו ע"ה לכף זכות [במדבר י"ב, 16-1]

ולעומת זאת כאשר מדובר באדם רשע, כיוון שעיקר מגמתו להרשיע, גם כאשר אפשר לפרש את מעשיו לטוב, נכון לפרשם לרע, שכן הסתם זוהי כוונתו. ועליו נאמר [משלי כ"ה, 26]: **"כִּי יִחַן קוֹלוֹ אֶל תֹּאמָן בּוֹ כִּי שִׁבַּע תּוֹעֲבוֹת בִּלְבּוֹ"** [רמב"ם ספר המצוות קע"ז, ובפירוש המשנה אבות א' משנה ו; שערי תשובה ג', רי"ח; חפץ חיים עשין ג'].
ג.

אלא שצריך להיזהר מאוד, שלא לקבוע מתוך שנאה שאדם מסוים הוא רשע, וממילא צריך לדון אותו לכף חובה. וכדי שלא להיכשל בזה, צריך להתחזק במצוות **"וְאֶהְיֶה לְרֵעֶךָ כְּמוֹךָ"** [ויקרא י"ט, 18] ובמצוות **"לֹא תִשְׁנֵא אֶת אָחִיךָ בְּלִבְּךָ"** [שם שם, 17]

כדי שהדברים יובנו, אביא דוגמה מהחיים הפוליטיים שלנו כאן בארץ: אפשר לומר שכל מה שאנשי השמאל רוצים זה לעקור ישובים ולתת חלקים מארץ ישראל לערבים, בקיצור הם בעד הערבים ונגד היהודים. אך אפשר גם לומר, שהם מעונינים בשלום ובביטחון, ומתוך דאגה אמיתית למדינת ישראל הם הגיעו למסקנה שבליט ברירה חייבים לוותר על חלקים מארץ ישראל. או שלפי הבנתם, אין ליהודים לשלוט על בני עם אחר כנגד רצונם. כמובן שאפשר לחלוק על דבריהם, אך כיוון שמדובר באנשים הגונים, אין לדון אותם לכף חובה, ולתת פירוש שלילי לכוונותיהם. אמנם על אלה שמתנהגים ברשעות, נותנים עידוד לארגוני מרצחים, מוציאים שם רע על המתנחלים ומפקירים את דמם, אסור ללמד זכות.

אלה דבריו הקדושים של הרב אליעזר מלמד, רב היישוב הר ברכה, בקרבה לשכם שבשומרון.

"מקלות מים רבים--אדירים משפרי-ים אדיר במרום ה'." [תהלים צ"ג 4]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום ששי בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 18 ¹⁵	(י-ם): 17 ⁵⁸	(ת"א): 18 ¹⁴	(חיפה): 18 ⁰⁵
צאת השבת	(ב"ש): 19 ¹²	(י-ם): 19 ⁰⁹	(ת"א): 19 ¹¹	(חיפה): 19 ¹¹

יום נעים ושבט שלום ומבורך!

פרשת השבוע: **"נִצְבִּים"** [דברים כ"ט 9 - ל' 20]

הדף מוקדש לפדיון נפשם של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה לכל חולי ישראל

יום ו', כ"ז באלול תשע"ו (30 בספטמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

~~~~~

אולי הטוב ביותר לתת למר פרס לדבר בעד עצמו:

נאום חיינו / פרשת השבוע (ניצבים), החלק היומי / סיון רהב מאיר:

ב-2010, ביום השואה הבינלאומי, שמעון פרס הוזמן לנאום בעברית, מול הפרלמנט הגרמני:

"במורשתנו ישנה תפילה עתיקה שאומרים על מי שנפטר [אין זה הטעם האמיתי, אך נמשיך...]. על נרצחי השואה, לא הספיקו לומר אותה: **"יתגדל ויתקדש שמה רבא..."** פתח פרס בקדיש, והמשיך: "סבי הרב צבי מלצר, איש נאה ונשוא פנים, היה המורה והמחנך שלי. הוא לימדני תורה. אני רואה אותו כעת למול עיניי, בלובן זקנו, בגבותיו השחורות, עטוף טלית, בתוך קהל המתפללים בבית הכנסת, בעיירת הולדתי, וישניבה שבבלרוס. הצטנפתי אז בשולי טליתו והאזנתי ברטט לקולו הערב והצלול. קול זה מהדהד גם כעת באוזניי", המשיך פרס וקולו נסדק מול חברי הפרלמנט הגרמנים.

"אני רואה אותו כעת מולי, בתפילת 'כל נדרי' של יום הכיפורים, בשעה וברגעים שבהם לפי אמונתנו, נקבע בהם על ידי בורא עולם מי לחיים ומי למוות. [שוב, לא מדויק] אני זוכר אותו עומד בתחנת הרכבת שהסיעה אותי, ילד בן 11, מן העיירה, בדרכי לארץ ישראל. אני חש את חיבוקו הנרגש. אני זוכר את המילים האחרונות ששמעתי מפיו. את הציווי: **'ילדי, תמיד תישאר יהודי'**. הרכבת צפרה, ואני צפיתי בסבי מבעד לחלון עד שדמותו נעלמה מאחור. זו הייתה הפעם האחרונה. כשהגיעו הנאצים לוישניבה הם ציוו על כל בני הקהילה להתאסף בבית הכנסת. סבי צעד בראש, עטוף באותה טלית שבתוכה התכרבלתי כילד, והמשפחה עימו. הדלתות ננעלו מבחוץ ואש הוצתה במבנה העץ. מכל הקהילה נותר רק רמץ עשן. איש לא שרד. מכובדי, השואה מעלה שאלות נוקבות על תהומות הנפש של האדם. מהיום שבו קם העם היהודי, אנחנו מצוים: **לא תרצח. ואהבת לרעך כמוך. בקש שלום ורדפהו**. בכל המצבים, בכל המקומות. את היהודי התם הזה, המאמין בציוויים האלה, אני רואה כעת שוב לנגד עיני, בדמות סבי הטוב, הישר, היקר באדם. הנאצים ניסו להופכו ללא-אדם. הם שרפו אותו ואת אחיו בעודם בחיים. **האש שרפה את גופם, אבל רוחם נותרה**. אני מודה לא-ל עליון שקמו עמים והכריעו את הטירוף, את הרשע ואת האכזריות. עמנו התאסף מהתפוצות, רוב העם היהודי מצוי היום בישראל, אנחנו המדינה היחידה באזור שבניה וילדיה מדברים באותה לשון עתיקה שהייתה בפינו גם לפני למעלה משלושת אלפים שנה – הלשון העברית, לשון התנ"ך. **ההיסטוריה היהודית מוסיפה לנוע בשני ערוצים מקבילים: הערוץ המוסרי, המנוסח בעשרת**

"מקלות מים רבים--אדירים משפרי-ים אדיר במרום ה'." [תהלים צ"ג 4]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום ששי בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 18 ¹⁵	(י-ם): 17 ⁵⁸	(ת"א): 18 ¹⁴	(חיפה): 18 ⁰⁵
צאת השבת	(ב"ש): 19 ¹²	(י-ם): 19 ⁰⁹	(ת"א): 19 ¹¹	(חיפה): 19 ¹¹

יום נעים ושבט שלום ומבורך!

פרשת השבוע: **"נצבים"** [דברים כ"ט 9 – ל' 20]

הדף מוקדש לפדיון נפשם של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה לכל חולי ישראל

יום ו', כ"ז באלול תשע"ו (30 בספטמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

הדברות, המסמך שנמסר לנו לפני כ-3500 שנים ושלא היה צורך לשנות את תוכנו ואת סגנונו עד היום הזה. הוא הפך להיות למסד המורשת והתרבות המערבית. והערוץ **המדעי**, החושף רזים וצפונות, ומשנה את חיינו. יום הזיכרון הבינלאומי לשואה הוא שעת חינוך, שעת תקווה. פתחתי בקדיש, ואסיים בתקווה: **עוד לא אבדה תקוותנו, התקווה בת שנות אלפיים, להיות עם חופשי בארצנו, ארץ ציון וירושלים.** תודה לכם".

~~~~~

בברכת שבת שלום ומבורך,

וכן ברכה לכתיבה וחתימה טובה לשנה טובה ופוריה,

שבה נתבשר רק בבשורות טובות!

מרדכי וברכה

"מקלות מים רבים--אדירים משפרי-ים אדיר במרום ה'." [תהלים צ"ג 4]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ששי** בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 18 ¹⁵	(י-ם): 17 ⁵⁸	(ת"א): 18 ¹⁴	(חיפה): 18 ⁰⁵
צאת השבת	(ב"ש): 19 ¹²	(י-ם): 19 ⁰⁹	(ת"א): 19 ¹¹	(חיפה): 19 ¹¹

יום נעים ושבת שלום ומבורך!

פרשת השבוע: "**נַצְבִּים**" [דברים כ"ט 9 - ל' 20]

הדף מוקדש לפדיון נפשם של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה לכל חולי ישראל